

佛光世紀

星雲

Buddha's Light Newsletter

人間 佛教 未來

Nederlandse editie

發行單位：

國際佛光會荷蘭協會

Uitgever:

Stichting Buddha's Light Int. Holland

會址：Zeedijk 106-118

1012 BB Amsterdam - Holland

Tel. 020-4202357 Fax. 020-4204100

E mail: info@ibps.nl

http://www.ibps.nl

37

Hsing Yun's Ch'an Talk, 2

Master Hsing Yun

Hier volgt de vertaling van een klassiek Chan (Zen) verhaal over Meester Huineng, die het Chinese Chanboeddhisme (Zen) vorm heeft gegeven. De toelichting aan het einde is van Meester Hsing Yun. Het is verschenen in het boek:

Hsing Yun's Ch'an Talk, 2
translate by Guang Shou

DETACHMENT, From Hsing Yun's Ch'an Talk 2; p 136.

Niet hechten.

Ch'an Meester Chin-tai hield ontzettend veel van orchideeën en had honderden verschillende variëteiten in de tuin geplant. Het grootste deel van zijn vrije tijd besteedde hij aan hun verzorging. Toen Meester Chin-tai voor enige tijd weg moest stelde hij een van zijn volgelingen aan om de orchideeën water te geven. Tijdens het water geven stootte deze monnik per ongeluk tegen een plank waarop veel orchideeën stonden. De plank met orchideeën viel en veel potten vielen kapot. De monnik dacht bij zichzelf: "Als de Meester terug komt zal hij wel ontzettend boos op me zijn". Maar hij kon niets anders doen dan zijn straf afwachten.

Na zijn terugkomst was Meester Chin-tai niet alleen niet boos maar troostte de monnik zelfs met: "Ik plantte deze orchideeën om ze aan de Boeddha te offeren en ook om onze leefomgeving mooier te maken. Ik plantte ze beslist niet om boos te kunnen worden. Alles in deze wereld is vergankelijk. Hechten aan iets waarvan we houden is niet een juiste instelling voor Ch'an beoefenaars.

Commentaar van Meester Hsing Yun.

Het moeilijkste in dit bestaan is loslaten. Net zo moeilijk is het om onszelf los te maken van dingen waar we van houden of juist niet van houden. Gevoelens van liefde en van haat houden onze geest voortdurend bezig, zodat we nooit vrij kunnen worden. Als we los kunnen komen van dingen waar we van houden en kunnen accepteren waar we niet van houden op een zodanige manier dat gevoelens van liefde en haat verdwijnen, pas dan kunnen we vrij worden van alle illusies en ware bevrijding bereiken! Uit het feit dat Meester Chin-tai niet boos werd blijkt zijn diepe inzicht.

Oproep aan de lezers. Heeft u vragen of opmerkingen naar aanleiding van een van de artikelen, neem dan contact op met de He Hua tempel via onze website: www.ibps.nl

Zelf-gewaarzijn en het praktiseren van de weg van de Boeddha. (deel 3)

Tijdens de 10de Algemene Fo Guang Shan conferentie, gehouden in Taiwan, werd er een toespraak gehouden door Meester Eerwaarde Hsing Yun. In deze krant het 3de deel van de toespraak, in een beknopte vorm. Indien u interesse heeft in de voorgaande delen of in de complete versie kunt u contact opnemen met de Tempel. De vertaling is gemaakt door Karln Loomans.

2. Lokale aanpassing en de ontwikkeling van het Boeddhisme

In het verlengde van de snelle vooruitgang in informatie, communicatie en modern transport, beweegt de hele wereld zich op vele gebieden naar globalisering. Wij zijn getuige van de transformatie van deze wereld in een "Global Village". Los hiervan heeft het onderwerp van "lokale aanpassing" altijd een vitale rol gespeeld in de geschiedenis van deze wereld. Een goed voorbeeld is het recente verhitte debat dat zich in de Taiwanese politieke arena heeft afgespeeld. Het Boeddhisme onderkent drieëndertig verschillende niveaus van het Hemelrijk. Samsara bestaat uit drie Rijken, nl. de zes hemelen van het Rijk van Verlangen, de achtien hemelen van het Rijk van de Vorm en de zes hemelen van het Vormloze Rijk. Ook lezen we in de Boeddhistische teksten dat er Oostelijke en Westelijke Zuivere Landen zijn. Het is een onbetwistbaar feit dat wij in deze wereld veel verschillende landen en etnische rassen kennen. De diepst-gewortelde vrees van deze landen en rassen komt voort uit de mogelijkheid te worden binnengevallen en overwonnen, wat uiteindelijk tot het verlies van hun cultuur zal leiden. Enige tijd geleden was ik op wereldtournee om over het Boeddhisme te spreken. Ik werd uitgenodigd om een lezing te geven aan de Connel Universiteit in de Verenigde Staten. Na de lezing zei Professor John McCleay tegen me: "Het staat u vrij om de Dharma in de USA te verbreiden. Maar het schijnt dat u herhaaldelijk heeft geprobeerd om uw Chinese cultuur aan de Amerikanen op te dringen, alsof u tracht de Amerikaanse cultuur te onderwerpen." Toen ik dat hoorde begreep ik dat ik onvoldoende rekening had gehouden met de lokale cultuur. Dat herinnerde mij eraan dat het doel van mijn bezoek steeds moet zijn: het bijdragen en dienen, zoals Boeddhistische gelovigen bloemen aanbieden aan de Bodhisattva's. We zullen dus de culturen van andere

landen en maatschappijen moeten respecteren, en de unieke eigenschappen ervan aanvaarden. Uit de Soetra's leren we dat het Oostelijk Zuiver Land zijn eigen karakteristieken heeft, die verschillen van die van het Westelijk Zuiver Land. Evenzo bestaan er verschillen tussen het praktiseren van het Humanistisch Boeddhisme in de afzondering van een klooster, en van dat in de maatschappij. Als we erin slagen om ondanks de verschillen in cultuur te delen en samen te leven zal dit leiden tot een meer kleurrijke en aantrekkelijke wereld. (Deel weggelaten) De plaatselijke aanpassing die mij voor ogen staat is welwillend, vriendelijk, harmonieus en versterkend. Afwijzing of ontkenning maakt er geen deel van uit. Ik heb bijvoorbeeld tijdens deelname aan de Parades van de 4e Juli gemerkt, dat de meeste Chinese Amerikanen zichzelf nog steeds allereerst als Chinees, daarna pas als Amerikaan beschouwen, ook al leven ze al jaren in de USA. Daarom moedigde ik onze BLIA-leden aan om bij deelname aan de Parades van de 4e Juli te verklaren: "Ik ben Amerikaan." Omdat wij ervoor hebben gekozen in de USA te leven zouden we onszelf moeten beschouwen als onderdeel van het nieuwe thuis. Het zou niet juist zijn om ons in een ander land afgescheiden te houden. (Deel weggelaten)

In het verleden droegen Chinese immigranten altijd het verlangen en het motto met zich mee om "de Chinese cultuur te bewaren en geliefd te maken." Het maakte daarbij niet uit waarheen ze gingen en wat ze deden. Dit is bepaald verkeerd, omdat elke plaats zijn eigen unieke cultuur en geschiedenis kent. Europa heeft haar eigen Europese cultuur. Amerika heeft zijn eigen Amerikaanse cultuur. Australië heeft zijn eigen Australische cultuur. Het is van het grootste belang dat we deze lokale culturen respecteren. Het is aanvaardbaar om Chinese en andere culturen in een

ander land te introduceren, maar we mogen nooit proberen om door middel van onze Chinese cultuur andere culturen te onderwerpen of te vervangen. Voor leden uit andere delen van de wereld is succesvolle verbreiding van het Boeddhisme ervan afhankelijk hoe goed wij ons werk aan de lokale behoeften en cultuur kunnen aanpassen.

(Deel weggelaten)

Onze discussie van vandaag gaat over aanpassing aan lokale omstandigheden om het Boeddhisme te propageren. Het Boeddhisme is niet een werktuig om de culturen van andere landen te overwinnen. Het is zijn doel om eenheid, samenleving, samenwerking, gezamenlijke overlevingskansen en succes te bevorderen. De BLIA is een organisatie die de principes van het Humanistisch Boeddhisme wil bevorderen. Waar ter wereld we ons ook mogen bevinden, we hebben de plicht om het Boeddhisme in dat gebied te ontwikkelen. We moeten ons echter steeds bewust zijn van de verschillende eigenschappen van het gebied en ons op realistische wijze aanpassen aan de vereisten van deze locatie. Zolang de principes van de Dharma niet worden veranderd zouden we het behoud van de lokale cultuur en behoeften moeten benadrukken en behouden.

Gedurende de 3e BLIA Directeuren Conferentie, die op 19 april 2001 plaatsvond in Johannesburg, Zuid-Afrika, heb ik voorgesteld om de "Vier Transformaties" op de agenda te plaatsen. Deze zijn als volgt:

- 1 Om het Boeddhisme te vermensenlijken
- 2 Om de kwaliteit van de beschaving in ons leven te vermeerderen
- 3 Om gelijkheid na te streven in de klooster- en leken gemeenschappen en
- 4 Om lokale aanpassing van kloostergemeenschappen te bevorderen.

Toen ik "plaatselijke

aanpassing van kloosterlijke vestigingen" voorstelde verwees ik naar de honderden tempels en boeddhistische centra die door Fo Guang Shan en de BLIA zijn gesticht en worden onderhouden. Eigenaar daarvan zijn geen individuen maar de gemeenschap. Het is zelfs zo dat ik alle BLIA-leden verzoek om gezamenlijk plechtig te beloven dat ze in de komende twintig, dertig jaar zullen blijven streven naar aanpassing van al deze vestigingen aan de plaatselijke culturen en omstandigheden.

Tijdens de conferentie vroeg ik de toehoorders om zich voor te stellen wat voor een spectaculaire prestatie het voor het Boeddhisme zou zijn, wanneer we ooit zover komen dat alle buitenlandse tempels Abten en Abdis hebben uit het land zelf. Stel je voor dat we een Amerikaanse Abt hebben in de Hsi Lai Tempel in de USA, een Australische Abdis in de Nan Tien en Chung Tien tempels in Australië, en een Afrikaanse Abt in de Nan Hua Tempel in Zuid-Afrika.

Het is mijn oprechte wens om in de komende twintig, dertig jaar autochtone kloosterlingen te kunnen bijstaan en begeleiden bij het aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor het management en de administratie van deze buitenlandse vestigingen. Tegenwoordig ontvangt de Fo Guang Shan Boeddhistische Universiteit veel aanvragen van belangstellenden uit andere landen. Ik hoop dat de BLIA meer leden van alle etnische achtergronden kan aantrekken, opdat het licht van de Boeddha en zijn leer in alle uithoeken van de wereld kan worden gevonden. Ik geloof dat dit de beste manier is om de "Weg van de Boeddha" te bewandelen.

(Wordt Vervolgd)